

[Pia Kjærsgaard]

Der foregår en skønsmæssig vurdering af en ansøgning til hjemmeværnet, jfr. ministerens svar af 10. januar 1986 til spørgeren på spørgsmål nr. S 437. Bl.a. har ministeren – ligesom i et svar af 10. januar 1986 på spørgsmål nr. S 432 til Thoft (SF) – oplyst, at personlige forhold og ansøgerens helbredstilstand undersøges, før en ansøger kan komme i betragtning. Disse forhold kan naturligvis ændre sig i løbet af kortere eller længere tid, hvilket må formodes at være sket for de hjemmeværnsfolk, der er gået amok med deres våben med tragiske følger som resultat.

Svar (28/1 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Der henvises til min skriftlige besvarelse af 16. februar 1983 på spørgsmål nr. S 626 i folketinget.

Kopi af nævnte besvarelse vedlægges.

Bilag

Besvarelse

af

spørgsmål nr. S 626 stillet af medlem af folketinget Birthe Hansen den 10. februar 1983

Spørgsmål:

»Vil ministeren redegøre for, hvilke kriterier der ligger til grund for, hvilke personer der er egnede til optagelse i hjemmeværnet, og hvorledes man sikrer sig, at samme kriterier overholdes?«

Svar (16/2 83):

De generelle optagelseskrav for frivillige i hjemmeværnet fremgår af lov om hjemmeværnet § 9, specielt stk 1.

Der lægges ved optagelsesbegøringers behandling i særlig grad vægt på, at der i hjemmeværnet kun optages personer, som samfundet med tryghed tør overlade våben og ammunition.

Det er de i lovens § 10 nævnte distriktsudvalg udgået af det kommunale selvstyre, der træffer afgørelse om optagelse som frivillig i hjemmeværnet, og det er udvalgenes opgave ud fra rent samfundsmæssige synspunkter at træffe afgørelse om, hvorvidt ansøgere bør have adgang til at forrette tjeneste i hjemmeværnet, primært under hensyntagen til den

dermed følgende forpligtelse til at opbevare våben og ammunition.

Grundlaget for afgørelser om optagelse udgøres af:

- Begæring med helbredserklæring og påtegninger.
- Indhentet straffeattest.
- Oplysninger om værnepligtstjeneste.
- Forhåndskendskab til eller fremskaffede oplysninger om ansøgeren.

De nævnte oplysninger vedrører bl.a. ansøgerens eventuelle psykiske ustabilitet, overdrevent spiritusforbrug og tendenser til voldelig adfærd.

Efter optagelse i hjemmeværnet skal personellet overholde de konkrete tjenstlige bestemmelser for hjemmeværnspersonel, og det er enhver chefs pligt at føre løbende tjenstlig kontrol hermed. Det er endvidere pålagt alt hjemmeværnspersonel, men naturligvis i særlig grad chefer i hjemmeværnet, at forebygge fejl og forseelser eller søge at afvende eller formindske disses følger.

Ved tegn på ustabilitet hos et medlem af hjemmeværnet skal vedkommendes chef øjeblikkelig underrettes. Denne skal straks foranledige det pågældende medlems våben og ammunition inddraget, indtil der på grundlag af en nærmere undersøgelse kan træffes endelig afgørelse om det forsvarlige i at lade den pågældende have våben og ammunition i sin besiddelse.

Spm. nr. S 562

Til *forsvarsministeren* (17/1 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Er distriktsudvalget ikke en overflødig bureaukratisk instans, hvis arbejde kunne udføres lige så godt og effektivt af hjemmeværnsregionerne, der trods alt skal have den fremtidige kontakt med hjemmeværnsfolkene, og hvilke udgifter er der forbundet med at have et distriktsudvalg?«

Begrundelse

Tilsyneladende vurderer det politiske distriktsudvalg ansøgninger til hjemmeværnet og træffer beslutninger ud fra et skøn i flere tilfælde og ikke ud fra konkrete oplysninger og krav, der er fastlagt. Dette arbejde kan efter spørgerens mening varetages bedre af